Illustreret Tidende om oprøret, 3. november 1878

Illustreret Tidende var et dansk ugeblad der udkom i perioden 1859-1924. Bladet bragte en blanding af nyhedsstof og underholdning med billeder og illustrationer. I november 1878 bragte bladet en længere artikel om oprøret på St. Croix. Her placeres ansvaret for begivenhederne alene hos de sorte landarbejdere. Artiklen blev desuden ledsaget af en illustration, som kan ses under kildeteksten.

Negrenes Udskeielser paa St. Croix

En ulykkelig Stjærne hviler over St. Croix. Øen har i en Række af Aar staaet under et økonomisk Tryk paa Grund af Høstens utilfredsstillende Udfald; iaar tegnede Alt fortræffeligt, og saa gribes Negrene af en ustyrlig Ødelæggelseslyst, der ikke blot kuldkaster de gode Forhaabninger, men styrter Befolkningen i Nød og Elendighed. Det er grueligt at læse de Beretninger, som i disse Dage ere indløbne til os fra Vestindien. Vilde Negerhobe fore i djævelsk Raseri hen over Øen og afbrændte den ene Plantage efter den anden. En Trediedel af Frederiksted er forvandlet til en Brandtomt, og Halvdelen af dets Formue er gaaet tilgrunde. De ulykkelige Beboere af Byen og af Plantagerne maatte for at frelse Livet flygte bort uden at medtaget Andet, end hvad de gik og stod i. Kvinder og Børn skjulte sig i Sukkermarkerne, medens de ventede paa, at Negrene skulde drage videre for at fortsætte deres Hærværk, og bleve paany grebne af Dødsangst ved at se, at der ogsaa gjordes Forsøg paa at sætte Ild i Sukkerrørene. I Frederiksted, hvor Excesserne begyndte, bestod den hele Besætning, som Politimesteren havde at raade over, af tre Soldater og syv Politibetjente, der maatte indeslutte sig i Fortet for at redde deres eget Liv. Hvilken Lykke var det dog ikke i al den Ulykke, at Brandstiftelserne ikke ledsagedes af et almindeligt Blodbad! Negrene, som vare fuldstændig berusede, lod sig næppe af humane Hensyn lede til at skaane de Hvides Liv; men de vare saa opflammende af Begjærlighed efter at ødelægge og afbrænde Eiendomme, at de ikke havde Sans for Andet, og indbyggerne fik Tid til at flygte. Flere Hvide mishandledes, men kun en, Planteren Fontaine, blev myrdet inde i Byen. Foruden

ham dræbte Negrene endnu blot to vaabenløse danske Soldater tæt udenfor Frederiksted. Paa en Del af Plantagerne, hvor de faste Arbejdere bleve forførte eller tvungne til at deltage i Brandstiftelsen, advaredes Beboerne dog om, at Bygningerne skulde afbrændes, og opfordredes til at begive sig bort. Det hører vistnok til de store sjældenheder, at en Negeropstand har været saa lidet blodig: men den Ulykke, som har ramt St. Croix, er ligefuldt forfærdelig, og naar man ser, med hvilken Lethed Bevægelsen undertryktes af en Peleton Soldater, maa man i høieste Grad beklage, at der ikke i selve Frederiksted befandt sig en lille Garnison.

Efter Alt, Hvad der foreligger, kan der ikke være fjærneste Grund til at tvivle om, at en ubetydelig Commando under en Sergant vilde have været istand til at kvæle hele Bevægelsen i Fødselen; thi Negrene gjorde intet Sted alvorlig Modstand overfor Militairet, men tog Flugten, saasnart det havde affyret nogle Skud. Det er en daarlig Oekonomi, som har ført til Indskrænkningen af den militaire Besætning paa de vestindiske Øer: man har, for at spare en ringe Udgift, ladet store Værdier gaa tilgrunde og bragt St. Croix til Ødelæggelsernes Rand.

Urolighederne udbrøde den 1ste October, der er Skiftedag og tillige Fridag for Negrene. Mange af disse vare i den Anledning strømmede til Frederiksted, hvor de drak sig fulde, og da Politiet paa Grund heraf vilde drive dem ud af Byen, satte de sig efter nogen Tids Forløb til Modværge, ophidsede af enkelte Ledere. De berusede Negre tænkte i Begyndelsen ikke paa Andet end paa at tage Hævn over Politibetjentene, som havde trukket sig tilbage til Fortet, og efter at de forgjæves havde angrebet det, søgte de at sætte Ild paa det med Petroleum. Ogsaa dette mislykkedes; men Fortet svævede dog i stor Fare, da der op til det stødte et Magasin med Petroleum, i hvis Tag der en Tid var Brand. Saasnart Negrene mærkede, at de ikke kunde udrette Noget imod Fortet, vendte de sig imod Byen, hvor de afbrændte Toldkammerbygningen tilligemed det Kvarter, hvor de fleste Boutiker fandtes. Derefter foretoges der igjen flere Angreb paa Fortet, og skjønt Negrene bare sig meget Keitet ad, vilde det dog måske være lykkedes dem at

ARBEJDERMUSEET
& ARBEJDERBEVÆGELSENS BIBLIOTEK OG ARKIV

sætte sig i Besiddelse af det eller afbrænde det, naar der ikke den 2den October Klokken 5 om Morgenen var kommet Forstærkning fra Christiansted, hvortil det i Løbet af Natten var lykkedes Politimesteren at faa afsendt et Bud. Denne Forstærkning, der anførtes af Lieutenant Ostermann, bestod kun af 22 Mand, hvoraf tilmed de to maatte efterlades udenfor Byen for at bringe de Vogne, som havde befordret Soldaterne til Frederiksted, til en nærliggende Plantage. Man antog dengang, at man kun havde at gjøre med et Negeropløb i Frederiksted, og at der ingen Fare var paa Landet. Denne Fejltagelse kostede de to stakkels Soldater Livet; thi de vare, som ovenfor anført, vaabenløse og Negrene dræbte dem paa den grusomste Maade. Saasnart Lieutenant Ostermann havde vist sig, tog Sagerne hurtigt en anden Vending, og Negrene skyndte sig ud af Byen.

Havde Politiet i Frederiksted strax haft denne Snes Mand til sin Understøttelse, kunde baade Byen og Plantagerne havde været frelste. Nu derimod vare Negrene blevne ophidsede af deres egne Excesser, og da de ikke længere kunde ødelægge Frederiksted, kastede de sig over Plantagerne. Fra Vest til Øst paa Øen steg det ene Flammehav i Veiret efter det andet, og man begyndte ogsaa at blive alvorlig urolig i Christiansted, som Negrene bestandig rykkede nærmere. Der var den 2den tidlig om Morgenen blevet telegraferet til St. Thomas, og man kunde derfor snart vente Hjælp derfra: men indbyggerne i Christiansted kunde dog ikke være sikre paa, at hjælpen vilde komme tidsnok, og de søgte i Hast at organisere et Forsvar. Det lykkedes dem at bevæbne en Styrke af Frivillige paa 150 Mand med tre kanoner under Anførsel af Mænd, der tidligere havde været Officerer i den danske Hær, og en lille Styrke udsendtes paa Recognoscering: men man slap i Christiansted med Skrækken, da Negrene vilde afbrænde Plantagerne underveis og ikke tænkte paa strax at rykke imod Byen. Gouverneur Garde, som Klokken 12 1/2 havde forladt St. Thomas med 50 Mand, ankom til Christiansted Klokken 6 om Morgenen og befriede Befolkningen fra en stor Angst. Den følgende Dag, den 3die October, rykkede Gouverneur Garde ud fra Christiansted i Spidsen for 45 Soldater og et Corps paa 50 Frivillige, dels for at hindre Mordbrænderne i at trænge længere

ARBEJDERMUSEET
& ARBEJDERBEVÆGELSENS BIBLIOTEK OG ARKIV

frem imod Øst og frelse de endnu skaante Plantager, dels for at bringe yderligere Hjælp til Frederiksted. Den første Hob Negre blev truffen ved Plantagen Annas Hope, hvis Afbrændelse Militairets Ankomst netop forhindrede, og Oprørerne spredtes hurtigt ad, næsten uden at gjøre Modstand. Derefter marcherede Styrken videre ud ad Frederiksted til, og en mil herfra stødte den igjen paa en Negerhob, som kastede sig paa vild Flugt, Da Soldaterne skød paa dem. Klokken 3 ankom Gouverneuren til Frederiksted, hvor Tropperne hilstes med Jubel, og der kunde efter den Skræk, hvori denne Expedition tværs igjennem Øen havde sat Negrene, ingen Tvivl være om, at Faren for, at de skulde sætte sig i Besiddelse af Øen, var fjærnet; men der blev dog endnu afbrændt flere Plantager, og der hengik et Par Dage, inden Roligheden fuldstændig var gjenoprettet. Et fransk og et engelsk Krigsskib saavelsom den spanske Gouverneur paa Porto-rico havde tilbudt Hjælp: men da fremmed Assistance ikke kunde være af nogen Nytte, bleve disse Tilbud ikke modtagne.

Gouverneur Garde erklærer i den officielle Rapport, som han har sendt Regeringen, at det endnu ikke med afgjort Sikkerhed kan vides, om Oprøret var Resultatet af en forud lagt Plan eller skyldtes en øieblikkelig Indskydelse af onde Lidenskaber. Han hælder imidlertid til den sidste mening, da ingen havde haft mindste Anelse om Faren for dens Udbrud, og alle andre Efterretninger stemme overens hermed. Netop derfor er der dobbelt Grund til at beklage, at der ikke strax kunde tages kraftige Foranstaltninger imod Urostifterne. Den anrettede Skade er meget betydelig; af 80 Plantager ere de 51 afbrændte. Negrenes Forsøg paa at sætte Ild paa Sukkerrørene mislykkedes dog i Regelen, fordi Markerne vare fugtige. Staten er heldigvis sluppen med Tabet af Toldbygningen i Frederiksted og de fleste Bygninger paa Stationen paa Kingshill. Der er bleven nedsat en Krigsret, som har ladet nogle af Negrene skyde. Det synes, at Planterne i det første Øieblik have været stærkt optagne af Hævntanker; men det er en Selvfølge, at de danske Autoriteter ikke ville drive Executionerne ud over den allernødvendigste Grænse. De Private Efterretninger fra St. Croix lyde i allerhøieste Grad mistrøstende, som

ARBEJDERMUSEET
& ARBEJDERBEVÆGELSENS BIBLIOTEK OG ARKIV

om Øen var ødelagt for bestandig. Saa galt er det nu vel ikke; men klart er det, at der vil kræves lang Tid, førend Tabet forvindes, og at den saa haardt hjemsøgte Befolkning i høi Grad trænger til Bistand.

ARBEJDERMUSEET
& ARBEJDERBEVÆGELSENS BIBLIOTEK OG ARKIV